

F. t. L. om Aldersrente.

I Landkommuner med en bymæssig Bebyggelse, i hvilken der ved sidste almindelige Folketælling var mindst 2000 Indbyggere, er Kommunalbestyrelsen berettiget til at fastsætte, at Aldersrenten til Aldersrentenydere, der har Bopæl i den bymæssigt bebyggede Del af Kommunen, skal udbetales efter de foranstaaende i Købstæderne og Marstal gældende Takster og efter de i § 7 for Købstæder, der ved sidste almindelige Folketælling havde under 10 000 Indbyggere, fastsatte Regler; Kommunalbestyrelsens Beslutning herom kan med Indenrigsministerens Samtykke udvides til at gælde samtlige Aldersrentenydere i den paagældende Kommune. Med Samtykke af Indenrigsministeren og vedkommende Amsraad kan Kommunalbestyrelsen dog bestemme, at de for de Købstæder, der ved sidste almindelige Folketælling havde over 10 000 Indbyggere, i § 7 fastsatte Regler skal komme til Anvendelse i den bymæssigt bebyggede Del af den paagældende Kommune.

Ved den yngste Ægtefælles Opnaaelse af 65 Aars Alderen drager Kommunalbestyrelsen Omsorg for, at den Ægteparret tilkommende Aldersrente fastsættes efter de for Ægtepar, hvor begge er fyldt 65 Aar, gældende Regler.

Afgaar en Rentenyder, der er gift, ved Døden, fastsættes den efterlevendes faste aarlige Rente efter den Alder, den ældste af Ægtefællerne havde, da de begyndte at oppebære Aldersrente, for saa vidt den paagældende ved den anden Ægtefælles Død i øvrigt opfylder Betingelserne for at nyde Aldersrente.

Tilsvarende Regel gælder, naar Ægteskabet opløses ved Skilsmisse, eller et Ægtepar opnaar Separation, eller dets Samliv er ophævet, uden at der foreligger nogen Sandsynlighed for, at det indenfor en overskuelig Fremtid paa ny vil blive genoptaget. Hvorvidt Samlivet paa den anførte Maade er ophævet, afgøres af den kommunale Myndighed i vedkommende Ægtefælles Opholdskommune.

§ 6.

Udover den i Henhold til § 5, jfr. § 7, fastsatte Rente kan Kommunalbestyrelserne i København, paa Frederiksberg, i Gentofte Kommune, i Købstæderne og Marstal i Sygdomstilfælde tilstaa Hospitalsbehandling, Medicin, Bandager, kunstige Lemmer o. lign. Ydelser. Endvidere kan de nævnte Kommunalbestyrelser efter Andragende fra en Aldersrentenyder, naar det godtgøres, at vedkommende paa Grund af Sygdom, der dog ikke kræver Hospitalsbehandling eller Medicin, Alderdomssvækkelse, store Forsørgerpligter eller af anden Aarsag er i Trang, tilstaa et personligt Tillæg, der fastsættes for højst 1 Aar ad Gangen.

En Kommunes aarlige Udgifter til personlige Tillæg i Henhold til nærværende Paragrafs 1ste Stykke, 2det Punktum, maa ikke overstige $\frac{1}{20}$ af det Beløb, der i Henhold til nærværende Lovs § 5, jfr. § 7, er ydet i Aldersrente til samtlige Aldersrentenydere udenfor Alderdomshjem i vedkommende Kommune i det foregaaende Regnskabsaar; ved Beregningen af dette Maksimumsbeløb bortses fra Refusion fra Staten og fra Refusion til og fra andre Kommuner.

Udover den i Henhold til § 5, jfr. § 7, fastsatte Rente kan Kommunalbestyrelserne i Flækkerne og Landkommunerne efter Andragende fra en Aldersrentenyder, naar det godtgøres, at vedkommende paa Grund af Sygdom, Alderdomssvækkelse, store Forsørgerpligter eller af anden Aarsag er i Trang, tilstaa et personligt Tillæg, der fastsættes for højst 1 Aar ad Gangen.

En Kommunes aarlige Udgifter i Henhold til nærværende Paragrafs 3die Stykke maa ikke overstige $\frac{1}{8}$ af det Beløb, der i Henhold til nærværende Lovs § 5, jfr. § 7, er ydet i Aldersrente til samtlige Aldersrentenydere udenfor Alderdomshjem i vedkommende Kommune i det foregaaende Regnskabsaar; ved Beregningen af dette